

Hana SKOKANOVÁ

JE MOŽNO ZKOMBINOVAT HODNOCENÍ FUNKČNOSTI KRAJINY S HODNOCENÍM KRAJINNÝCH SLUŽEB PRO ODHADNUTÍ DOPADU STRUKTURY KRAJINY NA JEJÍ SLUŽBY?

Tento článek zkoumá dvě metody hodnotící funkčnost struktury krajiny a služby krajiny a potenciál jejich propojení pro odhad dopadu struktury krajiny z hlediska její funkčnosti na kapacitu krajiny poskytovat různé služby. Metody byly testovány ve třech různých typech krajiny České republiky. Výsledky ukázaly, že propojení těchto dvou metod by mohlo pomoci k odhadu dopadu struktury krajiny na její některé služby v typech krajiny s převládajícím cenným prostředím, ale že tyto výsledky jsou závislé na krajinných metrikách, které definují jednotlivé funkční skupiny

Jana ŠPULEROVÁ, Marta DOBROVODSKÁ, Zita IZAKOVIČOVÁ, Pavol KENDERESSY, František PETROVIČ, Dagmar ŠTEFUNKOVÁ

ROZVOJ STRATEGIE OCHRANY TRADIČNÍCH ZEMĚDĚLSKÝCH KRAJIN ZALOŽENÉ NA KOMPLEXNÍM KRAJINNĚ EKOLOGICKÉM HODNOCENÍ (NA PŘÍKLADU HORSKÉ KRAJINY NA SLOVENSKU)

Tradiční zemědělská krajina je tvořena mozaikovou strukturou extenzivně využívaných maloplošných prvků orné půdy a trvalých kultur, které se tu vytvořily plynulou sukcesí trvající několik století. Cílem studie bylo vypracovat strategii pro ochranu a management tradiční zemědělské krajiny v katastrálním území Liptovské Tepličky, které představuje typ tradiční horské polně-luční zemědělské krajiny. Výzkum byl zaměřený na změny využívání krajiny, hnací síly, ohrožení a trendy tradiční zemědělské krajiny. Návrh strategie je zaměřený na optimální multifunkční využití a návrh managementu pro studované území.

Ivana TOMČÍKOVÁ

ZÓNY A SEGMENTY JAKO TAXONY V HIERARCHICKÉ KLASIFIKACI ŘÍČNÍ KRAJINY: PŘÍPADOVÁ STUDIE – VODNÍ TOK SMREČIANKY, SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Řeka je složitý systém, součást krajiny a povodí, kterou protéká a ze které odvádí vodu. V holistickém chápání se řeka ve svých vzájemných interakcích se svým okolím definuje jako prostorový systém – říční krajina. Říční krajina jako produkt fluviálních procesů má zákonitou prostorovou hierarchickou strukturu determinovanou strukturou její morfologie, substrátu, bioty, krajinné pokrývky a socioekonomických struktur. Cílem příspěvku je charakterizovat hierarchickou klasifikaci říční krajiny a identifikovat tzv. vyšší taxony – zóny a segmenty vodního toku Smrečianky. Základním zdrojem údajů byly vodohospodářské mapy v měřítku 1:50 000, topografické mapy v měřítku 1:10 000 a 1:25 000, databázové vrstvy GIS, geologické mapy v měřítku 1:50 000.

Lívia LABUDOVÁ, Pavel ŠŤASTNÝ, Milan TRIZNA

VZTAH SEVEROATLANTICKÉ OSCILACE A ZIMNÍCH ÚHRNŮ SRÁŽEK NA SLOVENSKU

Severoatlantická oscilace (NAO) je nejvýznamnějším cirkulačním jevem na severní polokouli, která ovlivňuje klima Evropy v různých směrech. Srážky jsou základním klimatickým prvkem, který významně ovlivňuje krajinu. Proto je v tomto příspěvku analyzován vztah mezi NAO a zimními úhrny srážek na Slovensku. Byla použita Spearmanova korelační metoda, která zjistila protikladné vlivy NAO na již zmiňované sezonní srážkové úhrny. Zatímco kladné korelační koeficienty byly dosaženy v oblasti Oravy a Kysuc, směrem k jihu se korelace měnila na negativní. Zjištěná zonální stratifikace může být vysvětlena bariérovým efektem Karpat.

Martin FRANZ, Alexandra APPEL, Markus HASSLER

KRÁTKÉ VLNY DIFUZE SUPERMARKETŮ V TURECKU

Ke kategorizaci globálního rozšiřování supermarketů je často používán obraz vln. Nicméně tato zjednodušená metafora zastírá skutečnost, že vývoj v zemích zasažených těmito vlnami má mnoho odlišností. Tato studie zaměřená na rozvoj tureckého potravinářského sektoru od roku 1950 ukazuje, jak může být tento vývoj rozdělen do několika fází. Práce navíc ukazuje, že státní maloobchodní řetězce vydláždily cestu soukromým subjektům, zatímco většina obdobných studií věnovaných

modernizaci maloobchodního sektoru je zaměřena na soukromé společnosti – nebo ještě konkrétněji – na nadnárodní korporace.

Marcel HORŇÁK, Tomáš PŠENKA, František KRIŽAN
KONKURENCESCHOPNOST SYSTÉMU DÁLKOVÉ VEŘEJNÉ DOPRAVY NA SLOVENSKU

Předkládaná studie věnuje pozornost dálkovým spojům veřejné dopravy, které spojují osm regionálních metropolí Slovenska. Ty představují rozhodující městská centra a koncentrují ekonomické, vzdělanostní a finanční aktivity i politickou moc v zemi. Práce vychází z předpokladu, že vzájemné propojení těchto metropolí bude středem pozornosti provozovatelů veřejné dopravy ve snaze získat co největší počet potenciálních zákazníků – cestujících, kteří by jinak využili osobní automobil. Proto je jedním z hlavních cílů studie srovnání veřejné a individuální osobní dopravy a možností, které nabízejí ve vzájemném propojení klíčových regionálních center země.